

transform!

ευρωπαϊκό δίκτυο εναλλακτικού προβληματισμού και πολιτικού διαλόγου

ενημερωτικό δελτίο 072010

Το Ενημερωτικό Δελτίο του δικτύου **transform! europe** εκδίδεται στα αγγλικά κάθε μήνα. Το δελτίο περιέχει πληροφορίες για τις δραστηριότητες του δικτύου μας, των μελών του και των μελών-παρατηρητών του καθώς επίσης και για σημαντικές πρωτοβουλίες των κοινωνικών κινημάτων στα οποία συμμετέχουμε. Το Δελτίο μεταφράζεται στα ελληνικά με ευθύνη του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς.

Περιεχόμενα

Άρθρα και Αναφορές	2
Η κρίση δημοσίου χρέους: Μια πρόκληση για την Αριστερά	2
Η επερχόμενη Γενική Συνέλευση του <i>transform!europe</i>	3
Η διάσπαση του Συνασπισμού	3
Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ της Κωνσταντινούπολης	5
Οι ΗΠΑ και το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ	6
Το θερινό Πανεπιστήμιο του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς	7
Ανακοινώσεις	8
Νέα Έκδοση: "Η Αριστερά στην κυβέρνηση: μια σύγκριση Λατινικής Αμερικής και Ευρώπης"	8
Το εργοστάσιο του μέλλοντος. Σεμινάριο προβληματισμού και δράσης στη Βιέννη	8
Η γιορτή της "l'Humanite" στο Παρίσι	9
6ο Διεθνές Συνέδριο για το Μαρξ στο Παρίσι	9
Χρήσιμες Πληροφορίες	11
Συλλογή κειμένων από το Διεθνές Συνέδριο για την Παγκόσμια Ημέρα των Γυναικών στην Κοπεγχάγη	11
Το 6ο τεύχος του περιοδικού <i>transform!</i> στα αγγλικά, γερμανικά, γαλλικά, ουγγρικά και τούρκικα	11
Έντυπες εκδόσεις του Υπομνήματος των Ευρωπαίων Οικονομολόγων 2009/2010	11
Μελέτη για τις επιπτώσεις της κρίσης στα ιδιωτικά συνταξιοδοτικά ταμεία	12
Παραμβάσεις από το σεμινάριο της Μαγιόρκα για τις στρατηγικές προοπτικές της αριστεράς στην Ευρώπη (I) ...	12
Παραμβάσεις από το σεμινάριο της Φλωρεντίας για τις στρατηγικές προοπτικές της αριστεράς στην Ευρώπη (II)	12

Έκδοση του δελτίου στα ελληνικά: Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς

Μετάφραση: Έλενα Παπαδοπούλου, Χρήστος Σίμος

Επιμέλεια: Χάρης Γολέμης

Η κρίση του δημόσιου χρέους: Μια πρόκληση για την Αριστερά

της Ελιζαμπέτ Γκοτιέ, Espaces Marx

Το ξέσπασμα της κρίσης του δημόσιου χρέους

Η διόγκωση τόσο του δημόσιου χρέους, όσο και του χρέους των νοικοκυριών ήταν αποτέλεσμα της πλήρους επικράτησης του χρηματοοικονομικού καπιταλισμού που ακολούθησε την παγκόσμια ύφεση της δεκαετίας του 1970 και τα 30 χρόνια στασιμότητας της πραγματικής οικονομίας που ακολούθησαν.

Τα επιχειρήματα της Αριστεράς

Η επιχειρηματολογία και ο αγώνας ενάντια στην κρίση του δημόσιου χρέους απαιτεί πολυδιάστατη δράση τόσο από την πλευρά των μεμονωμένων χωρών, όσο και από την πλευρά της ΕΕ. Πρώτιστος στόχος πρέπει να γίνει η αναχαίτιση της ισχύος των χρηματοοικονομικών αγορών και των μεγαλομετόχων, η αποκατάσταση του ρόλου της πολιτικής («οικονομική δημοκρατία») και η δημιουργία ενός νέου μοντέλου οικονομίας και ανάπτυξης. Ούτε η κοντόφθαλμη αντι-κυκλική πολιτική -που ενισχύει την ύφεση- ούτε η πολιτική της λιτότητας αντιμετωπίζουν το πρόβλημα του δημόσιου χρέους. Μόνο μια βαθιά και τολμηρή αναδιάρθρωση στη βάση μιας διαφορετικής λογικής μπορεί να ανοίξει δρόμους εξόδου. Οι προτάσεις που ακολουθούν θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε μιά διέξοδο από την κρίση:

- Η αύξηση των εσόδων είναι απαραίτητη, αλλά και δυνατή μέσω της φορολόγησης των εισοδημάτων από χρηματοοικονομικές συναλλαγές και της μεγάλης περιουσίας, της κοινωνικά δίκαιης αναδιάρθρωσης του φορολογικού συστήματος με στόχο την τόνωση της πραγματικής οικονομίας, της κατάργησης των φοροαπαλλαγών και του κλεισίματος των

φορολογικών παραδείσων.

- Βραχυπρόθεσμα, απαιτείται η άμβλυση της πίεσης που ασκούν οι χρηματογορές και οι πιστωτές στους κρατικούς προϋπολογισμούς μέσω ενός πανευρωπαϊκού μορατόριουμ στην αποπληρωμή του χρέους. Η παροχή δανείων προς τα κράτη πρέπει να πραγματοποιείται μέσω της ΕΚΤ -και όχι των αγορών- με ευνοϊκούς όρους. Η στοχευμένη διαχείριση του χρέους -αναδιάρθρωση και μερική διαγραφή- πρέπει επίσης να γίνει αντικείμενο διαπραγμάτευσης σε ευρωπαϊκή κλίμακα. Ο πιστωτικός τομέας, στο σύνολό του, πρέπει να διευκολύνει την πραγματοποίηση χρήσιμων επενδύσεων και να ποινικοποιήσει τις κερδοσκοπικές δραστηριότητες. Η κερδοσκοπία που στρέφεται ενάντια στο κοινό συμφέρον πρέπει να τιμωρείται σύμφωνα με τον ποινικό κώδικα.

- Πρέπει να επιδιώξουμε την τόνωση της οικονομίας κάθε χώρας κυρίως μέσω της δομικής της αναδιάρθρωσης και της ενίσχυσης των εισοδημάτων των πολιτών. Η επανάκτηση της αξίας της εργασίας, ο περιορισμός της ανεργίας και της επισφαλούς απασχόλησης, η μείωση του χρόνου εργασίας, η βελτίωση της πρωτογενούς διανομής του εισοδήματος είναι μέτρα που δημιουργούν νέα εισοδήματα στα κοινωνικά ταμεία και τον κρατικό προϋπολογισμό και μειώνουν τις απαραίτητες εισφορές κοινωνικής ασφάλισης.

- Η δημοσιονομική πολιτική πρέπει να επανασχεδιαστεί στη βάση της αλληλεγγύης και η πραγματική οικονομία να ενισχυθεί έναντι των χρηματοπιστωτικών αγορών και οργανισμών.

- Η οικονομική δημοκρατία μπορεί να γίνει το μέσο για την αποτελεσματικότερη παρέμβαση των δημόσιων

θεσμών και της κοινωνίας με σκοπό την μεταβολή των σχέσεων εξουσίας, την καθιέρωση νέων κριτηρίων για τη λήψη αποφάσεων στην οικονομία και την επαναφορά της πολιτικής στο προσκήνιο. Η Συνθήκη της ΕΕ, το Σύμφωνο Σταθερότητας και η λειτουργία της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας πρέπει να υποστούν ριζικό αναπροσανατολισμό.

- Το σύνολο του τραπεζικού και χρηματοπιστωτικού τομέα πρέπει να αναδιρθωθεί. Οι εμπορικές δραστηριότητες των τραπεζών να διαχωριστούν από τις επενδυτικές και να δημιουργηθεί ένας ισχυρός δημόσιος πιστωτικός οργανισμός που θα απορροφήσει και τμήμα του ιδιωτικού τομέα. Πρέπει να σταματήσει η χρησιμοποίηση δημόσιων πόρων για τη διάσωση ιδιωτικών τραπεζών χωρίς ταυτόχρονη συμμετοχή τους δημοσίου στα εκτελεστικά τους όργανα.

- Η θεσμοθέτηση ενός ευρωπαϊκού φόρου στο κεφάλαιο μπορεί να συνεισφέρει στην αύξηση του προϋπολογισμού της ΕΕ και να διευκολύνει τις παρεμβάσεις προς όφελος μιας ευρωπαϊκής συνεργασίας που θα υπερβεί τις ασυμμετρίες.

- Η επιβολή φόρου στις χρηματοοικονομικές συναλλαγές μπορεί να χρησιμοποιηθεί για τη χρηματοδότηση προγραμμάτων που θα προωθούν ένα νέο μοντέλο κοινωνικής και οικολογικής ανάπτυξης.

Το πλήρες κείμενο της Ελιζαμπέτ Γκοτιέ με τίτλο «Κρίση της ΕΕ και εναλλακτικές προτάσεις» υπάρχει στην ειδική έκδοση του περιοδικού *transform!* για το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ:

www.transformnetwork.net/uploads/media/transform_special_edition_ESF_Istanbul_.pdf

Ετήσια Γενική Συνέλευση

Βιέννη, 17-18 Σεπτεμβρίου 2010

Των Ρούρικ Χοϊμ, Ειζαμπέτ Γκοτιέ και Χάρη Γοθέμ

Στις 17 και 18 Σεπτεμβρίου 2010 το δίκτυο *transform! europe* θα πραγματοποιήσει την ετήσια Γενική Συνέλευση στη Βιέννη. Η συνέλευση θα αρχίσει την Παρασκευή στη 1 μ.μ. και θα ολοκληρωθεί το Σάββατο στις 6 μ.μ. και σ' αυτή θα συμμετάσχουν εκπροσώπων των μελών, των μελών-παρατηρητών, καθώς και προσκεκλημένων ιδρυμάτων του δικτύου. Το *transform! europe* θα καλύψει τα έξοδα μετακίνησης και διαμονής για έναν εκπρόσωπο από κάθε οργάνωση. Για δηλώσεις συμμετοχής και γενικές πληροφορίες, παρακαλούμε να επικοινωνείτε με το γραφείο του *transform! europe* στη Βιέννη: office@transformnetwork.net

Ημερήσια Διάταξη (Σχέδιο)

1. Άνοιγμα

- Διαπίστωση απαρτίας

- Έγκριση της ημερήσιας διάταξης

2. Εξέταση των αιτήσεων για νέα μέλη και παρατηρητές

3. Αναφορές

- Τα βασικά προγράμματα του *transform!*

- Κύριες δραστηριότητες και οργανωτική ανάπτυξη

4. Πρόγραμμα για το 2011

- Ευρωπαϊκά προγράμματα

- Προγράμματα σε συνεργασία με τα μέλη και τα μέλη-παρατηρητές του δικτύου

- Προγράμματα στις χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης

5. Περιοδικό και άλλες δραστηριότητες προβολής του δικτύου

- Επανασχεδιασμός της ιστοσελίδας

- Αναδιάρθρωση της διαδικασίας επιμέλειας του περιοδικού

6. Οικονομική κατάσταση και απαλλαγή του προηγούμενου Δ.Σ.

7. Προϋπολογισμός 2011

8. Εκλογή νέου Δ.Σ.

9. Πρόγραμμα δραστηριοτήτων του *transform!* για το φθινόπωρο του 2010

10. Διάφορα

Ημέρα Μελέτης: "Καλές Πρακτικές της Αριστεράς στην Ευρώπη"

19 Σεπτεμβρίου 2010

Την Κυριακή 19 Σεπτεμβρίου, από τις 11 π.μ. έως τις 5 μ.μ., το *transform! europe* και η Αυστριακή οργάνωση *Φόρουμ για την Κοινωνική Δικαιοσύνη* διοργανώνουν συνάντηση με σκοπό τη μελέτη των «Καλών πρακτικών της Αριστεράς στην Ευρώπη». Στη συνάντηση θα συμμετέχουν εκπρόσωποι από τη Φιλανδία, την Ουγγαρία, την Ελλάδα, τη Γαλλία, την Ιταλία, τη Δανία, την Πορτογαλία, τη Γερμανία και την Αυστρία.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το πρόγραμμα και τις αιτήσεις συμμετοχής, παρακαλούμε να επικοινωνείτε με το γραφείο του *transform! europe* στη Βιέννη (office@transform-network.net) ή με το transform!at (fleissner@arrakis.es).

Συνασπισμός: Μια αναπόφευκτη διάσπαση

του Χάρη Γοθέμ

Όταν ένα διαζύγιο -ειδικά στην Ελλάδα- δεν εξάπτει πάθη και δεν πυροδοτεί ανταλλαγή κατηγοριών και συκοφαντιών, τότε είναι εύλογο να υποθέσει κανείς ότι ήταν μάλλον αναπόφευκτο. Πολλοί είναι εκείνοι που πιστεύουν ότι η πρόσφατη διάσπαση του Συνασπισμού, με την αποχώρηση της *Ανανεωτικής Πτέρυγας* (της μιας από τις δύο μεγάλες τάσεις του κόμματος) από το τελευταίο συνέδριό του και την επακόλουθη δημιουργία της *Δημοκρατικής Αριστεράς*, είναι μια τέτοια περίπτωση. Η επίσημη εξήγηση που δόθηκε από τους *Ανανεωτικούς* ήταν η απόρριψη, από την πλευρά της ηγεσίας του κόμματος, του αιτήματος για

απεμπλοκή του Συνασπισμού από το ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι μια συμμαχία του Συνασπισμού με μικρές οργανώσεις της Αριστεράς προερχόμενες από την ευρωκομμουνιστική, τη μαοϊκή, την τροτσκιστική ή την «πατριωτική» σοσιαλιστική παράδοση, καθώς και ανένταχτους αριστερούς, η οποία δημιουργήθηκε το 2003. Είναι αλήθεια ότι, από την πρώτη στιγμή, η ηγεσία της *Πτέρυγας* και η πλειοψηφία των υποστηρικτών της ένιωθε άβολα με το λεγόμενο «ακρο-αριστερισμό» της συμμαχίας. Ωστόσο, η δυσανεμία τους, η οποία κορυφώθηκε την περίοδο της εξέγερσης του Δεκέμβρη του 2008, δεν τους εμπόδισε να

παραμένουν στο κόμμα και να συμμετέχουν στις εκλογές με το ψηφοδέλτιο του ΣΥΡΙΖΑ. Το ίδιο συνέβη και στις βουλευτικές εκλογές του Οκτωβρίου του 2009, στις οποίες η συμμαχία κατάφερε να εκλέξει δεκατρείς βουλευτές, πέντε από τους οποίους ανήκαν στην *Ανανεωτική Πτέρυγα*. Ένας από αυτούς τους πέντε, ο πρώην ευρωβουλευτής Δημήτρης Παπαδημούλης, διαφώνησε με την απόφαση αποχώρησης από το Συνασπισμό και παρέμεινε μέλος του κόμματος και του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ οι υπόλοιποι τέσσερις έγιναν «ανεξάρτητοι» διατηρώντας τις έδρες τους, μια απόφαση που έγινε αντικείμενο κριτικής για την αμφιλεγόμενη ηθική της

νομιμοποίηση.

Μια μικρή αναδρομή στην ιστορία του Συνασπισμού είναι, νομίζω, χρήσιμη για να κατανοήσει κανείς αυτή τη διάσπαση. Από τη σύστασή του, το 1989, ο Συνασπισμός είχε κατά κάποιο τρόπο «δύο ψυχές»: η μία ανήκε στη ριζοσπαστική Αριστερά και περιλάμβανε ένα μεγάλο, μάλλον, «δογματικό» κομμάτι της, και η δεύτερη προερχόταν από το χώρο της ανανεωτικής, θεσμικής Αριστεράς που την είχε γοητεύσει ο «εκσυγχρονισμός». Αυτές ήταν και οι δύο κύριες τάσεις στο εσωτερικό του κόμματος: το *Αριστερό Ρεύμα* που αποτελούνταν κυρίως από πρώην μέλη του ΚΚΕ, που διαγράφηκαν από τους εκφραστές της «σκληρής γραμμής» του κόμματος το 1989 και η *Ανανεωτική Πτέρυγα*, που αποτελούνταν από πρώην μέλη της ΕΑΡ, το μη-κομμουνιστικό κομμάτι που προήλθε από τη διάσπαση του ευρωκομμουνιστικού ΚΚΕ εσωτερικού το 1987 και είχε πολλά από τα χαρακτηριστικά των προπατόρων του σημερινού ιταλικού *Δημοκρατικού Κόμματος*, δηλαδή του *Δημοκρατικού Κόμματος της Αριστεράς* και των *Δημοκρατών της Αριστεράς των Οκέτο*, Ντ' Αλέμα, Βελτρόνι κλπ.

Κατά τη δεκαετία του '90, οι δύο τάσεις συνυπήρχαν μάλλον ειρηνικά κάτω από την ιδεολογική και πολιτική ηγεμονία των *Ανανεωτικών*, χαρακτηριστικό της οποίας ήταν η ψήφιση της Συνθήκης του Μάαστριχτ το 1992. Από το 2000 και μετά, ο Συνασπισμός άλλαξε σημαντικά την πολιτική του με τη λεγόμενη «αριστερή στροφή» προς τα κινήματα (κάποια από τα μέλη του ήταν μεταξύ των πρωταγωνιστών του Παγκόσμιου και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ), τη δημιουργία του ΣΥΡΙΖΑ, τη δημιουργία του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς κλπ.

Η *Ανανεωτική Πτέρυγα* δεν ήταν ευτυχής μ' αυτές τις εξελίξεις. Παρ' όλα αυτά, λόγω της προνομιακής

πρόσβασής της στα ΜΜΕ και της δυνατότητας που είχε να εκφράζει δημόσια την αντίθεσή της με τις επίσημες επιλογές του Συνασπισμού από κεντρο-αριστερή σκοπιά, παρέμεινε στο κόμμα διατηρώντας τους βουλευτές της και περιμένοντας «καλύτερες μέρες». Τα τελευταία χρόνια, μετά την εκλογή του Αλέξη Τσίπρα ως προέδρου του Συνασπισμού και τα γεγονότα του Δεκεμβρη του 2008, οι *Ανανεωτικοί* λειτουργούσαν ως κόμμα μέσα στο κόμμα. Ταυτόχρονα, οι περισσότερες από τις συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν την απάντητη προσωπική επίθεση που εξαπέλυσε ο πρώην πρόεδρος του Συνασπισμού, Αλέκος Αλαβάνος εναντίον του Τσίπρα, αμέσως μετά από τις ευρωεκλογές του 2009, με την ελπίδα ότι αυτή θα οδηγούσε σε διαμάχη που θα μπορούσε να διαιρέσει ή ακόμα και να διασπάσει το Συνασπισμό ή και τον ΣΥΡΙΖΑ και την ενίσχυση της δικής τους επιρροής. Όμως, η κατάσταση στο Συνασπισμό δεν ήταν πια η ίδια. Το «κάποτε συμπαγές» *Αριστερό Ρεύμα* είχε ήδη υποστεί ρωγμές και μεγάλο κομμάτι του αποτελούνταν από μια νέα γενιά στελεχών, ενώ η *Νεολαία* του κόμματος, εμπνευσμένη από το πνεύμα της Γένοβας και του Πόρτο Αλέγκρε και σε κάποιο βαθμό από τις αρχές του ιστορικού «αριστερού ευρωκομμουνισμού», δεν ήταν έτοιμη να δεχθεί τους συνήθεις συμβιβασμούς. Για την αντιμετώπιση της διαλυτικής αυτής κατάστασης τόσο στο κόμμα του Συνασπισμού, όσο και στον ΣΥΡΙΖΑ, ο Τσίπρας πρότεινε τη σύγκλιση έκτακτου Συνεδρίου -παρά την ισχυρή αντίθεση τόσο της *Ανανεωτικής Πτέρυγας*, όσο και του *Αριστερού Ρεύματος*- η πλειοψηφία του οποίου διαχώρισε τη θέση της και σε συνεργασία με τη *Νεολαία*, το *Κοκκινο-πράσινο Δίκτυο* και κάποιους «ανεξάρτητους» συγκρότησε την *Αριστερή Ενότητα*. Τελικά, το Συνέδριο έγινε, η *Ανανεωτική Πτέρυ-*

γα αποχώρησε και η *Αριστερή Ενότητα* σημείωσε μια πειστική νίκη.

Μετά από αυτή τη συνοπτική έκθεση των γεγονότων, κάποιος μπορεί να υποθέσει ορισμένες από τις πραγματικές αιτίες της διάσπασης του Συνασπισμού που δεν είναι δυνατόν να παρουσιαστούν αναλυτικά στο πλαίσιο ενός ενημερωτικού δελτίου. Παρ' όλα αυτά, η γνώμη μου είναι ότι η διάσπαση δεν θα είχε γίνει αν η Ελλάδα δεν βρισκόταν στη δίνη μιας πολύ σοβαρής κρίσης, η οποία απαιτεί ξεκάθαρες απαντήσεις από όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Μέσα σ' αυτή τη συγκυρία, η παλιά ισορροπία των τάσεων στο εσωτερικό του Συνασπισμού δεν ήταν πλέον διατηρήσιμη, από τη στιγμή μάλιστα που η νέα ηγεσία είχε αποφασίσει να δώσει τέλος στη φραξιονιστική κατάτμηση του κόμματος και την εχθρότητα έναντι του Συνασπισμού στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ.

Ωστόσο, ακόμα και μετά τη διάσπαση, η κατάσταση στην ελληνική ριζοσπαστική και ανανεωτική Αριστερά παραμένει θολή. Σημαντικά στελέχη του *Αριστερού Ρεύματος*, καθώς και συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ έχουν παλινδρομήσει σε μια άποψη εθνικού απομονωτισμού, φλερτάροντας με τη θέση του ΚΚΕ ότι η Ελλάδα πρέπει να αποχωρήσει από την ΟΝΕ και την ΕΕ, ενώ η *Δημοκρατική Αριστερά* έχει παλινδρομήσει προς τον κεντρο-αριστερό «εκσυγχρονισμό» επιδιώκοντας ταυτόχρονα τη συμμαχία με τους *Πράσινους* ή και το ΠΑΣΟΚ. Παρά τους κακούς οιωνούς, αν η ηγεσία του Συνασπισμού καταφέρει να επανεφεύρει την ιδεολογική και πολιτική του ταυτότητα και έχει το θάρρος να πάρει δύσκολες και επικίνδυνες αποφάσεις, η κατάσταση μπορεί να βελτιωθεί στο μέλλον. Αυτή η εξέλιξη θα είναι προς όφελος της Ριζοσπαστικής Αριστεράς όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στην Ευρώπη.

Το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ του 2010 στην Κωνσταντινούπολη

της Ελιζαμπέτ Γκοτιέ, Espaces Marx

Όταν αποφασίστηκε η πραγματοποίηση του 6ου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Φόρουμ στην Κωνσταντινούπολη, βρισκόταν σε εξέλιξη μια έντονη συζήτηση σχετικά με την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα θέματα που ήταν στο επίκεντρο των συζητήσεων του Φόρουμ τον Ιούλιο του 2010 ήταν η κρίση και το μέλλον της ΕΕ, το Παλαιστινιακό ζήτημα και οι αγώνες ενάντια στην κοινωνική, δημοκρατική και οικολογική καταστροφή. Για την τουρκική Αριστερά -διχασμένη σε ότι αφορά το ζήτημα ένταξης της χώρας στην ΕΕ και επιφυλακτική απέναντι στα θέματα που έβαζαν στην ημερήσια διάταξη τα ευρωπαϊκά κινήματα- η προετοιμασία του Φόρουμ μετατράπηκε σε μια εξαιρετικά αμφιλεγόμενη διαδικασία που είχε αντίκτυπο και στην κινητοποίηση που έγινε στην Τουρκία. Στο ΕΚΦ συμμετείχαν περίπου 1000-1500 τούρκοι -οι πιο ενεργοί πολιτικά- καθώς και 2000 ακόμα άτομα από την ΕΕ και άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Η εκπροσώπηση της Ανατολικής Ευρώπης, όπου έγινε μεγάλη προετοιμασία - ήταν επίσης σημαντική.

Οι διαφορές απόψεων μεταξύ των οργανώσεων του Φόρουμ ήταν μεγάλες και δύσκολα συνθέσιμες. Ακόμα και στην ανάγκη ανάδειξης της συστημικής κρίσης του καπιταλισμού ως κεντρικού θέματος του ΕΚΦ δεν υπήρξε ομοφωνία. Η σημερινή κατάσταση του ΕΚΦ έχει αλλάξει πολύ από αυτήν που ήταν στις αρχές της δεκαετίας του 2000. Η αποδόμη-

ση του νέο-φιλελευθερισμού και η παράθεση αιτημάτων δεν είναι πια αρκετή. Αυτό που χρειάζεται είναι η εφαρμογή εναλλακτικών προτάσεων με παγκόσμια σημασία, αλλά και συγκεκριμένο περιεχόμενο και στρατηγική. Η κατανόηση της μορφής των αντιθέσεων στην παρούσα συγκυρία είναι ένα πολύ σημαντικό ζήτημα, από το οποίο εξαρτάται σε κάποιο βαθμό και η προσέγγισή μας όσον αφορά τις εναλλακτικές λύσεις. Η αλήθεια είναι ότι, το φετινό ΕΚΦ ασχολήθηκε πολύ εντονότερα με ζητήματα εναλλακτικών λύσεων, λόγω της διαπίστωσης ότι η πολιτική σκηνή στην Ευρώπη τείνει ολοένα και περισσότερο προς τα δεξιά. Σκοπός του *transform! europe* ήταν να εμβαθύνει στην ανάλυση της κρίσης και να αναδείξει τις καταλληλότερες εναλλακτικές προοπτικές. Η συμμετοχή στα σεμινάρια του *transform!* (οι σχετικές εισηγήσεις και αναφορές θα αναρτηθούν στην ιστοσελίδα του *transform!*) ήταν μεγάλη, γεγονός που μαρτυρά το ενδιαφέρον για τα ζητήματα που τέθηκαν σ' αυτά.

Τελικά, αυτό που αποδείχθηκε από τις συζητήσεις στην Ιστανμπούλ είναι ότι το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ αντανάκλα όχι τόσο την κατάσταση που επικρατεί στα κινήματα, όσο την ικανότητα και τη διάθεσή τους να διαμορφώνουν από κοινού τις διαδικασίες του Φόρουμ. Τα τελευταία χρόνια, η Ευρώπη χαρακτηρίστηκε από πολυμορφία κινήματων με εμφανείς τάσεις σύγκλισης οι οποίες, ωστόσο, δεν οδή-

γησαν σε ισχυρότερα και συλλογικότερα κινήματα ούτε στην ΕΕ, ούτε στις επιμέρους χώρες. Η συγκρότηση πλατιών μετώπων ενάντια στην κρίση θα έπρεπε να γίνει αντικείμενο δημόσιας συζήτησης, για τη διεξαγωγή της οποίας ένας χώρος όπως το ΕΚΦ θα ήταν ιδιαίτερα πρόσφορος. Την ίδια στιγμή, όμως, οι ακτιβιστές απέχουν από αυτές τις διαδικασίες και τις περισσότερες φορές τα θέματα τίθενται αθροιστικά και δεν γίνονται αντικείμενο εποικοδομητικών και διαφανών συγκρούσεων με στόχο την εξεύρεση κοινών τόπων. Για το γεγονός αυτό, βέβαια, δεν είναι υπεύθυνος ο χώρος του ΕΚΦ αλλά ο τρόπος με τον οποίο χρησιμοποιείται από όσες και όσους συμμετέχουν σε αυτόν. Η ελπίδα μας είναι ότι εν όψει της κορύφωσης της κρίσης θα βρεθούν νέες μορφές συνεργασίας μεταξύ των δυνάμεων που αγωνίζονται ενάντια στην κοινωνική και δημοκρατική παλινδρόμηση.

Οι επείγουσες αυτές συζητήσεις για την κρίση και τις εναλλακτικές προοπτικές, για την κατάσταση στην Ευρώπη και τις απαραίτητες πρωτοβουλίες με στόχο τη δημιουργία ενός πανευρωπαϊκού κινήματος θα ενταθούν στην επόμενη Προπαρασκευαστική Σύνοδο του ΕΚΦ που θα γίνει στις 23-24 Οκτωβρίου στο Παρίσι. Στη συνάντηση αυτή θα συζητηθούν επίσης τα συμπεράσματα από την Ευρωπαϊκή Ημέρα Δράσης της 29ης Σεπτεμβρίου.

Οι ΗΠΑ και το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ

της Φρανσίν Μεστρούμ, transform!, Ομάδα Εργασίας Βρυξελλών

Στα τέλη του Ιουνίου διοργανώθηκε το δεύτερο Κοινωνικό Φόρουμ των Ηνωμένων Πολιτειών, στο Ντιτρόιτ. Για όσους είναι εξοικειωμένοι με τα κοινωνικά φόρουμ, η συγκεκριμένη διοργάνωση έμοιαζε με «επιστροφή στις παλιές, καλές μέρες»: το πλήθος των 15.000 συμμετεχόντων ήταν ενθουσιώδες, η εναρκτήρια πορεία εξαιρετικά ενθαρρυντική, ενώ το γεγονός ότι υπήρχε σημείο στο οποίο πραγματοποιήθηκαν (σχεδόν) όλα τα σεμινάρια, διευκόλυνε τις συναντήσεις για φαγητό και ποτό.

Η πολύ-πολιτισμικότητα ήταν βασικό χαρακτηριστικό της διοργάνωσης, καθώς υπήρχαν παντού ιθαγενείς, μαύροι, λευκοί, Λατινοαμερικάνοι άντρες και γυναίκες. Τα σεμινάρια και οι συνελεύσεις είχαν πολύ μεγάλη και ενεργή συμμετοχή. Η διοργάνωση ήταν άσογη σε όλα τα επίπεδα, ενώ δόθηκε ιδιαίτερη βαρύτητα στη «γλωσσική δικαιοσύνη», δηλαδή στη μετάφραση και τη διερμηνεία.

Τι ήταν αυτό που έκανε το Κοινωνικό Φόρουμ των Ηνωμένων Πολιτειών τόσο ξεχωριστό;

Πρώτον, η προπαρασκευαστική διαδικασία κύλησε άψογα. Η βασική προτεραιότητα ήταν, καταφανέστατα, η υιοθέτηση των αρχών του Παγκόσμιου Κοινωνικού Φόρουμ, δηλαδή η λογική του «ανοιχτού χώρου». Ωστόσο, αφού ο «ανοιχτός χώρος» δεν είναι ένα επίπεδο γήπεδο, αφιερώθηκε πολύς χρόνος για την εύρεση των κατάλληλων συμμετεχόντων.

Κατά δεύτερον, η παλιά διαμάχη μεταξύ «χώρου» και «δράσης» ξεπεράστηκε με τη διοργάνωση των «συνελεύσεων των λαϊκών κινημάτων». Οι συνελεύσεις αυτές ξεκίνησαν πολύ πριν την κεντρική διοργάνωση, ενώ περίπου πενήντα συγκροτήθηκαν εντός του Φόρουμ.

Τρίτο, τα σεμινάρια και τα εργαστήρια είχαν πολύ ενεργή συμμετοχή και κινητοποιήσαν πολύ κόσμο. Δεν υπήρχε διάκριση ανάμεσα σε ομιλητές των πάνελ και σε ακροατές, καθώς όλοι/ες κάθονταν κυκλικά, κανείς δε μιλούσε για περισσότερο από πέντε έως δέκα λεπτά, ενώ αρκετοί συμμετέχοντες εξέφραζαν με εναλλακτικούς τρόπους την άποψη τους όπως παίζοντας μουσική, απαγγέλλοντας ποιήματα ή χορεύοντας.

Τέταρτο, επεσήμανα μια σημαντική διαφορά στο επίπεδο των διαπροσωπικών σχέσεων και συμπεριφορών. Θα ήταν αφέλεια εκ μέρους μου να πιστέψω πως δεν υπάρχουν σχέσεις εξουσίας στο εσωτερικό και μεταξύ των κινημάτων στις Ηνωμένες Πολιτείες, όμως ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζονταν οι σχέσεις τους ήταν εξαιρετικά γοητευτικός για μια ευρωπαϊά που συμμετείχε στο Φόρουμ.

Τα δύο τελευταία σημεία συνιστούν τις βασικές διαφορές σε σχέση με τα τεκταινόμενα στην Ευρώπη.

Τα σεμινάρια και τα πάνελ στην Ευρώπη στήνονται με τον «παράδοσιακό» τρόπο: οι ομιλητές είναι κατά κύριο λόγο άντρες, ενώ οι τοποθετήσεις διαρκούν τουλάχιστον 15 με 20 λεπτά, ώστε να γίνει διακριτό το επιχείρημα τους. Η διαφορετικότητα είναι σαφώς υποβαθμισμένη ή και απύσχα, ενώ συνήθως δεν υπάρχει μετάφραση ή αν υπάρχει- δεν είναι ταυτόχρονη.

Η κύρια διαφορά που διαπίστωνα είχε να κάνει με τη συμπεριφορά και την κουλτούρα των ανθρώπων. Οι περισσότεροι από τους εμπλεκόμενους στο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ έχουν μακροχρόνιες σχέσεις μεταξύ τους ενώ συμμετέχουν και στην προπαρασκευαστική διαδικασία. Οι πιο πολλοί, συνειδητά ή ασυνειδητά, είναι φορείς μιας ταυτότητας, η οποία παίζει σημαντικό ρόλο από το ίδιο το

επιχείρημα που διατυπώνουν. Οι λέξεις που μεταχειρίζονται ασκούν συμβολική εξουσία με σκοπό την κατοχύρωση ενός χώρου. Οι πρακτικές αυτές εμπνέουν την ανάδυση νέων ιδεών και το ενδεχόμενο συγκλίσεων.

Η πιο σημαντική διαφορά του Φόρουμ των Ηνωμένων Πολιτειών σε σχέση με το Ευρωπαϊκό, είναι ότι η διαδικασία διεξαγωγής του δεύτερου είναι σαφώς «από τα πάνω», στηρίζομενη σε κάποια αριστερά συνδικάτα και σε μια μικρή ομάδα κοινωνικών κινήματων, δηλαδή σ' έναν κύκλο ανθρώπων που έχουν μακροχρόνιες σχέσεις μεταξύ τους και που υπερασπίζονται περισσότερο τις προεπιλεγμένες αποφάσεις τους παρά την ίδια τη διαδικασία και τις τεράστιες δυνατότητες συγκλίσεων που υπάρχουν σ' αυτή.

Η κρίση της Αριστεράς

Η δυσκολία που αντιμετωπίζουν το Φόρουμ και γενικώς τα κοινωνικά κινήματα να επαναπροσδιορίσουν τις στρατηγικές τους και να επανακτήσουν την πολιτική τους αξιοπιστία συνδέεται με την κρίση που αντιμετωπίζει η Αριστερά σε πολλά μέρη του κόσμου, και κυρίως στην Ευρώπη.

Αν η Αριστερά θέλει να επιβιώσει, ιδιαίτερα στην Ευρώπη, χρειάζεται μια καινοτόμα προσέγγιση ικανή να προσελκύει τους νέους. Αυτό απαιτεί την εστίαση του ενδιαφέροντός μας στα δικαιώματα και την δημοκρατία, τον επαναπροσδιορισμό της έννοιας της αλληλεγγύης σε πολλαπλά επίπεδα και τον καθορισμό των οικονομικών στόχων, συνδέοντας τους άμεσα με το κοινωνικό και το πολιτικό επίπεδο.

Αυτή είναι η σύντομη εκδοχή μιας ανάλυσης που θα δημοσιευτεί στο επόμενο τεύχος του περιοδικού *transform!*

Θερινό Πανεπιστήμιο της Ευρωπαϊκής Αριστεράς

Κισινάου, Μολδαβία, 14-18 Ιουλίου 2010

της Μπάρμπαρα Στάινερ

Το πέμπτο Θερινό Πανεπιστήμιο, που διοργανώθηκε από το *Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς (ΚΕΑ)* και το *transform! europe* διεξήχθη στο Κισινάου, την πρωτεύουσα της Δημοκρατίας της Μολδαβίας.

Το φιλοξενών κόμμα, το *Κομμουνιστικό Κόμμα της Δημοκρατίας της Μολδαβίας*, μέλος του ΚΕΑ, αντιμετωπίζει σκληρές αντικομμουνιστικές επιθέσεις από τη νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση της δεξιάς. Συνεπώς, κατά την τρέχουσα περίοδο το σκεπτικό για τη διεξαγωγή του θερινού πανεπιστημίου στο Κισινάου, ήταν πέρα από ζητήματα όπως η ανταλλαγή πληροφοριών και εμπειριών από τις διάφορες ευρωπαϊκές χώρες μια ένδειξη αλληλεγγύης προς το αδερφό κόμμα.

Στο Θερινό Πανεπιστήμιο συμμετείχαν διακόσια άτομα, προερχόμενα από είκοσι και πλέον χώρες, (οι μισοί περίπου ήταν από τη Μολδαβία). Επειδή δεν ήταν δυνατόν να υπάρξει

μετάφραση στα αγγλικά, γαλλικά, ρωσικά και μολδαβικά, δεν διοργανώθηκαν εργαστήρια, αλλά μόνο κεντρικές συζητήσεις.

Την Πέμπτη, οι ομιλίες και οι συζητήσεις περιστράφηκαν γύρω από την θεματική: «Παγκόσμιες πολιτικές την εποχή της παγκόσμιας κρίσης. Είναι εφικτή η αριστερή εναλλακτική πρόταση;»

Το θέμα της δεύτερης μέρας ήταν «Αριστερές πολιτικές μέθοδοι. Από την διαφορετικότητα της Αριστεράς στην κοινή ατζέντα ή: Πώς ζουν οι άνθρωποι στην Ευρώπη;». Αυτή η θεματική ενότητα συμπεριέλαβε παρεμβάσεις που είχαν προετοιμαστεί από γυναίκες-μέλη του Φεμινιστικού Δικτύου του ΚΕΑ (EL-fem network), αλλά και πολλές ομιλίες που σκιαγραφούσαν την κατάσταση των γυναικών, των μεταναστών και των νέων στην Ευρώπη.

Πέρα από το επίσημο πρόγραμμα, διοργανώθηκαν διάφορες συναντή-

σεις αυτόνομων δικτύων, με πρωτοβουλία των γυναικών του Φεμινιστικού Δικτύου του ΚΕΑ και της νεολαίας.

Η τελευταία μέρα του Θερινού Πανεπιστημίου ήταν αφιερωμένη στο θέμα, «Η Αριστερά στην κυβέρνηση / Η Αριστερά και η εξουσία, η Αριστερά και οι θεσμοί». Διάφοροι ομιλητές, αλλά και καλεσμένοι από την Λατινική Αμερική, όπως από το *Ευρύ Μέτωπο (Frente Amplio)* της Ουρουγουάης και το *Ενωμένο Σοσιαλιστικό Κόμμα Βενεζουέλας (PSUV)*, παρουσίασαν μελέτες για χώρες όπου η Αριστερά βρίσκεται στην εξουσία.

Επιπλέον, παρουσιάστηκε η δουλειά και τα προγράμματα του *transform! europe*. Τα απογευματινά προγράμματα έδωσαν την ευκαιρία στους συμμετέχοντες να δικτυωθούν και να επικοινωνήσουν μεταξύ τους, αλλά και να ενημερωθούν για τη Μολδαβία και τον πολιτισμό της.

Ανακοινώσεις

Νέα Έκδοση

Η αριστερά στην κυβέρνηση: Η Λατινική Αμερική σε σύγκριση με την Ευρώπη

Από τα τέλη της δεκαετίας του '90 αρκετές αριστερές δυνάμεις έχουν αναλάβει κυβερνητικές ευθύνες σ' έναν αυξανόμενο αριθμό χωρών της Λατινικής Αμερικής. Επίσης, στην Ευρώπη, η Αριστερά συμμετείχε σε αρκετές κυβερνητικές συμμαχίες. Αλλά σε ποιες από αυτές τις περιπτώσεις η συμμετοχή στην κυβέρνηση ήταν επιτυχής; Κατάφερε η Αριστερά να επιτύχει δομικές αλλαγές, διεύρυνε την κοινωνική της βάση; Συζητώντας κριτικά τις προϋποθέσεις για την συμμετοχή της Αριστεράς στην κυβέρνηση, οι συγγραφείς του βιβλίου πολιτικά στελέχη και διανοούμενοι από την Λατινική Αμερική και την Ευρώπη επιχειρούν να εξερευνήσουν ένα παρθένο έδαφος στην τρέχουσα έρευνα για τα πολιτικά κόμματα.

Σκοπός του βιβλίου είναι να προσφέρει μια θεωρητική επεξεργασία

σχετικά με το στρατηγικό ζήτημα της συμμετοχής της Αριστεράς στην κυβέρνηση, μελετώντας τις πολιτικές εξελίξεις σε 14 διαφορετικές χώρες. Η λατινοαμερικανική Αριστερά, παρά το ότι γενικώς έχει υψηλά εκλογικά ποσοστά, δέχεται μια όλο και πιο ισχυρή πίεση από την κυριαρχία των αντιδραστικών δυνάμεων στην οικονομία, τη δικαιοσύνη και τα μέσα ενημέρωσης. Ο βραζιλιάνος Ιόλε Ιλιάντα ισχυρίζεται ότι στη Βραζιλία το να είναι η Αριστερά στην κυβέρνηση δε σημαίνει ότι έχει και την εξουσία. Στην Ευρώπη, οι εμπειρίες από χώρες τόσο διαφορετικές όπως η Νορβηγία και η Ιταλία δείχνουν πως η Αριστερά μπορεί να ασκήσει επιτυχημένη κυβερνητική πολιτική μόνο όταν πίσω της υπάρχουν ισχυρά κοινωνικά κινήματα. Έτσι, ο Γερμανός καθηγητής Μίκαελ Μπρι, υποστηρίζει ότι η

Ευρωπαϊκή Αριστερά πρέπει να σκεφτεί στρατηγικά και να διευρύνει τις συμμαχίες της, αν θέλει να επιτύχει τους στόχους της.

Το βιβλίο περιλαμβάνει άρθρα για το Ελ Σαλβαδόρ, τη Βενεζουέλα, το Εκουαδόρ, τη Βραζιλία, τη Χιλή, την Αργεντινή, την Ουρουγουάη, την Παραγουάη, τη Νορβηγία, τη Σουηδία, τη Γερμανία, τη Γαλλία, την Ιταλία και την Κύπρο. Είναι διαθέσιμο στα αγγλικά και τα ισπανικά.

Birgit Daiber (επιμ.), *The Left in Government: Latin America and Europe Compared*, Rosa Luxemburg Foundation Brussels Office, 2010

Μπορείτε να το αναζητήσετε στην ιστοσελίδα: http://rosaluxeuropa.info/publications/books/the_left_in_government/

Μπορείτε να το παραγγείλετε στέλνοντας μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση: info@rosalux-europa.info

Ένα Εργαστήρι Σκέψης και Δράσης

Το εργοστάσιο του μέλλοντος

Του Πέτερ Φλάισνερ, transform! at (Αυστρία)

Εμπνεόμενο από τα Μαρξιστικά Εργατικά Σχολεία στη Γερμανία και την Αυστρία κατά τη δεκαετία του 1930, αλλά και τα σύγχρονα εκπαιδευτικά προγράμματα των συνδικάτων στον Καναδά, το transform! at εγκαινιάζει μια νέα πρωτοβουλία, με τίτλο *Μελλοντικό Εργοστάσιο - Ένα Εργαστήρι Σκέψης και Δράσης*, ως μια πλατφόρμα από κοινού μάθησης. Τα μαθήματα του συγκεκριμένου απογευματινού σχολείου δεν διεξάγονται σε πανεπιστημιακό χώρο, αλλά σ' ένα κέντρο εκπαίδευσης ενηλίκων στο Μπριγκι-

τενάου, μια εργατική συνοικία της Βιέννης, στην οποία κατοικούν πολλοί μετανάστες.

Σκοπός του εργαστηρίου είναι η βελτίωση του μορφωτικού επιπέδου στα ζητήματα της πολιτικής οικονομίας, της οικολογίας, του φεμινισμού και της παγκοσμιοποίησης. Οι συμμετέχοντες καλούνται να δράσουν ως ειδικοί για τις ζωές τους και να εισηγηθούν τα θέματα που τους απασχολούν. Οι ομαδικές συζητήσεις, οι άμεσες επαφές με τους ανθρώπους στις γειτονιές τους, οι

επισκέψεις σε εργοστάσια και σε κοινωνικές υπηρεσίες, και η χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών θα οδηγήσουν σε εμπειρίες οι οποίες θα εμβαθύνουν την επίγνωση των κοινωνικών διαδικασιών και των περιορισμών. Υπάρχουν εξωτερικοί συνεργάτες («ειδικοί») οι οποίοι έχουν ήδη εκδηλώσει τη διαθεσιμότητά τους να προσφέρουν τις γνώσεις τους για να βοηθήσουν τους συμμετέχοντες στο εργαστήρι να βελτιώσουν τη θεωρητική κατανόηση και να διευκολύνουν τη μαθησιακή διαδικασία. Οι

στρατηγικές αντίστασης των συμμετεχόντων ενάντια σε αρνητικές κοινωνικές τάσεις και ο σχηματισμός ενός δικού τους κοινωνικού περιβάλλοντος με ανθρώπινο πρόσωπο, είναι θέματα που προωθούνται. Το *Εργοστάσιο του Μέλλοντος* δεν έχει κομματική χροιά και είναι ανοιχτό σε όλους εκείνους και εκείνες που έχουν μια δημιουργική και δημοκρατική πολιτική άποψη. Το Δημοτικό Συμβούλιο της Βιέννης υποστηρίζει οικονομικά την πρωτοβουλία αυτή,

όμως οι συμμετέχοντες είναι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν κάποια δίδακτρα.

Το *Εργοστάσιο του Μέλλοντος* είναι μια ακόμα προσπάθεια του *transform!* με στόχο την παραγωγή ενός κριτικού λόγου σε σχέση με την κοινωνία. Το 2008, το εργαστήριο διοργάνωσε με επιτυχία μια σειρά διαλέξεων σχετικά με διάφορες όψεις του σύγχρονου καπιταλισμού στο Ινστιτούτο Πολιτικών Επιστημών (Πανεπιστήμιο της Βιέννης). Μετα-

ξύ των 34 εισηγητών υπήρχαν και φοιτητές. Τα πρακτικά των διαλέξεων αυτών, εκδόθηκαν το 2009 στα γερμανικά, με τίτλο «Θραύσματα».

(www.trafoberlin.de/978-3-89626-837-2.htm).

Για περισσότερες λεπτομέρειες σχετικά με το *Εργοστάσιο του Μέλλοντος* παρακαλούμε επισκεφτείτε την ιστοσελίδα: <http://peter.fleissner.org/Transform/FutureFactory.pdf> (στα γερμανικά)

Το *transform! europe* στο

Φεστιβάλ της Humanité

10-12 Σεπτεμβρίου 2010, Λε Μπουρζέ, Παρίσι

Το *transform! europe* θα παραστεί με δικό του περίπτερο στο «χωριό του βιβλίου». Μια από τις συζητήσεις που θα διεξαχθούν, αφορά την έκδοση του περιοδικού μας σε επτά γλώσσες το οποίο από μόνο του συνιστά ένα πρωτόγνωρο γεγονός στην ιστορία των ευρωπαϊκών εκδόσεων. Στη συνάντηση θα συμμετέχουν, ο Βάλτερ Μπίαερ (αρχισυντά-

κτης), ο Μισέλ Κουλέν (καθηγητής στη Διπλωματική Ακαδημία της Βιέννης), ο Μπερνάρ Κασέν (πρώην επικεφαλής της *Le Monde Diplomatique*), η Μαιτέ Μόλα, (Κόμμα Ευρωπαϊκής Αριστεράς), ο Πατρίς Κοέν-Σεάτ (Πρόεδρος του *Espaces Marx*) και η Ελιζαμπέτ Γκοτιέ (*transform! europe*).

Διάφοροι εκπρόσωποι του *trans-*

form! europe θα συμμετάσχουν σε μια σειρά άλλων συζητήσεων που θα αφορούν την Ευρώπη, την κρίση και τις εναλλακτικές στρατηγικές, όπως επίσης και το επερχόμενο Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ, που θα γίνει στο Ντακάρ τον Ιανουάριο του 2011.

60 Διεθνές Μαρξιστικό Συνέδριο

Κρίσεις, Επαναστάσεις, Ουτοπίες

22-25 Σεπτεμβρίου 2010, Πανεπιστήμιο Παρίσι-1, Σορβόννη και Παρίσι-Δυτική Ναντέρ

Μια πρωτοβουλία του *Actuel Marx*

Το *transform! europe* υποστηρίζει αυτό το συνέδριο και συμμετέχει με δύο εργαστήρια.

Πώς πρέπει να ερμηνεύσουμε την τρέχουσα διπλή κρίση, οικονομική και οικολογική, η οποία συγκλονίζει ολόκληρο τον κόσμο; Είναι ένας καινούριος κρίκος στη μακρά αλυσίδα των διαδοχικών ρήξεων που έχουν συμβεί στην ιστορία του σύγχρονου καπιταλισμού; Πρόκειται για την έναρξη μιας νέας ιστορικής περιό-

δου; Μπορούν οι εξεγέρσεις να εγγραφούν στο πλαίσιο της συγκυρίας που ο μαρξισμός θεωρούσε επαναστατική; Πώς μπορεί η ουτοπία, με τη θετική της διάσταση, όπως είναι η κοινωνική, η πολιτική, η πολιτισμική και η ανατρεπτική δημιουργικότητα, να γίνει πραγματικότητα;

Το συνέδριο χωρίζεται σε θεματικές που ανταποκρίνονται στις βασικές πειθαρχίες των κοινωνικών επι-

στημών: Φιλοσοφία, Οικονομικά, Δίκαιο, Ιστορία, Κοινωνιολογία, Πολιτισμός, Φιλολογία, Πολιτική Επιστήμη και Ανθρωπολογία, όπως επίσης και σε θεματικές ενότητες: Φεμινισμός, Οικολογία, Σοσιαλισμοί και Μαρξισμοί.

Έχουν, επίσης προγραμματιστεί διεπιστημονικές ολομελειακές συνεδρίες με θεματικές που διατρέχουν τις παραπάνω κατηγορίες. Ορισμένα από τα σημαντικότερα επιστημονικά πε-

ριοδικά θα συμμετάσχουν ως συνδιοργανωτές του συνεδρίου και θα αναπτύξουν τα δικά τους προγράμματα.

Υπολογίζεται ότι στο Συνέδριο θα συμμετάσχουν περίπου χίλιοι ερευνητές.

Κόστος συμμετοχής

- Βασικό κόστος συμμετοχής: € 15
 - Μπορείτε να βοηθήσετε στη χρηματοδότηση του συνεδρίου (ειδικά τη χρηματοδότηση των συμμετεχόντων που προέρχονται από το Νότο), συνεισφέροντας 30 € ή και περισσότερα.
 - Απλή παρακολούθηση του Συνεδρίου: € 5.
 - Η συμμετοχή φοιτητών ή ατόμων με χαμηλό εισόδημα είναι δωρεά.
- Οι συμμετέχοντες εκτός Ευρώπης,

παρακαλούνται να πληρώσουν σε ευρώ, πριν την εναρκτήρια συνεδρίαση την Παρασκευή, 3 Οκτωβρίου στη Σορβόνη. Θα τους διανεμηθεί φυλλάδιο με το πλήρες πρόγραμμα του Συνεδρίου, τα εργαστήρια και τις ολομέλειες.

Επικοινωνία

- Πρόεδρεύοντες του Συνεδρίου: Ζακ ΜΠπιντέ, Ζεράρ Ντουμνίλ, Στεφάν Αμπέρ
- Πληροφορίες: <http://netx.uparis10.fr/actuelmarx/>
- E-mail: Actuelmarx@u-paris10.fr

Εγγραφή

Παρακαλούμε εγγραφείτε ηλεκτρονικά, πατώντας το σύνδεσμο INSCRIPTIONS, στην ηλεκτρονική σελίδα: <http://actuelmarx.uparis10.fr/cm6/index6.htm>

Επώνυμο:
Όνομα:
Επάγγελμα:
Τηλέφωνο:
Φαξ:
E-mail:
Θα θέλατε να κάνετε παρουσίαση;
Αν ναι, σε ποια ενότητα;
.....
Αν θέλετε να κάνετε παρουσίαση, παρακαλούμε επικοινωνήστε με τον υπεύθυνο διοργάνωσης της αντίστοιχης ενότητας (χρησιμοποιώντας το σύνδεσμο «presenter une communication au Congres» στην ιστοσελίδα του Συνεδρίου.

«Χρήσιμες Πληροφορίες»

Συλλογή κειμένων από το Διεθνές Συνέδριο Γυναικών 2010 στην Κοπεγχάγη «Παγκόσμια Ημέρα Γυναικών 100 χρόνια αγώνων»

Με την ευκαιρία της 100ης επετείου του Διεθνούς Σοσιαλιστικού Συνεδρίου Γυναικών στην Κοπεγχάγη το 1910, όπου υιοθετήθηκε η ιδέα της Παγκόσμιας Ημέρας Γυναικών, η Επιτροπή Γυναικών της Κοκκινο-Πράσινης Συμμαχίας της Δανίας οργάνωσε σχετικό συνέδριο και πάλι στην Κοπεγχάγη (6-7 Μαρτίου).

Η συλλογή με τις ομιλίες του συνεδρίου θα κυκλοφορήσει ως ειδική έκδοση του transform! europe στις αρχές Ιουνίου του 2010.

Τα θέματα που θα περιλαμβάνει είναι:

- Τα γυναικεία δικαιώματα και οι αγώνες για ψήφο, πολιτική συμμετοχή, δημοκρατία και αντιπαράθεση στον καπιταλισμό.
- Ιστορική και θεωρητική επισκόπηση του σοσιαλισμού και του φεμινισμού
- Οι επιπτώσεις του νεοφιλελευθερισμού στις γυναίκες στην Ευρώπη και αλλού
- Σύγχρονη σκλαβιά και ανθρώπινη

σωματεμπορία και η πάλη εναντίον τους, με επίκεντρο την Δανία

• Η ζωή των γυναικών σε περιοχές πολεμικών συρράξεων: Οι γυναίκες στο Ιράκ.

• Η πολιτική για τις γυναίκες στην Ισλανδία και οι αγώνες εν καιρώ κρίσης

Μπορείτε να το παραγγείλετε το βιβλιαράκι από τα γραφεία του transform! europe στο email office@transform-network.net

Το 6ο τεύχος του περιοδικού του transform! είναι διαθέσιμο στα αγγλικά, τα γερμανικά, τα γαλλικά, τα ουγγρικά και τα τουρκικά

Το 6ο τεύχος του περιοδικού του transform! με βασικό θέμα "Πόρτο Αλέγκρε Δέκα Χρόνια Μετά" περιλαμβάνει κείμενα που καλύπτουν ένα μεγάλο εύρος θεμάτων που αφορούν την Αριστερά, με συμβολές των Βάλτερ Μπάγερ, Νικολά Μούτσι, Μόις Ποστόν, Μαρίας Καραμεσίνη, Τζούντιθ Μπάτλερ, Ζακ Φαθ, Χάρη Γολέμη, Χάνς-Γιούργκεν Ούρμπαν,

Έρικ Κανεπά, Ελιζαμπέτ Γκοτιέ, Σιμόν Πεπέν, Ραφαέλα Μπολίνι, Κριστόφ Βεντουρά, Τσίκο Γουιτάκερ, Άσμπιρν Βαλ, Λουί Βεμπέρ, Λόταρ Μπίσκι και Μπάρμπαρα Στάινερ.

Το έκτο τεύχος του περιοδικού - όπως και τα προηγούμενα - είναι διαθέσιμο σε ηλεκτρονική μορφή στην ιστοσελίδα: [\[work.net/en/home/journaltransformeurope.html\]\(http://work.net/en/home/journaltransformeurope.html\)](http://www.transformnet-</p></div><div data-bbox=)

Για να παραγγείλετε αντίτυπα του περιοδικού transform!, παρακαλούμε επισκεφθείτε τον ιστότοπο www.transformnetwork.net/en/home/journaltransformeurope/order-journal.html

Έντυπες εκδόσεις του Υπομνήματος των Ευρωπαϊών Οικονομολόγων 2009/2010 στα αγγλικά, γερμανικά, γαλλικά και ελληνικά

Οι έντυπες εκδόσεις του Υπομνήματος των Ευρωπαϊών Οικονομολόγων 2009/2010 με τίτλο «Η Ευρώπη σε κρίση: Κριτική της αποτυχίας της ΕΕ και προτάσεις για μια δημοκρατική εναλλακτική προοπτική» είναι διαθέσιμες στα αγγλικά, γερμανικά, γαλλικά, και ελληνικά με μεταφράσεις που πραγματοποιήθηκαν από τα ινστιτούτα - μέλη του δικτύου transform! europe. Το Υπόμνημα εκδίδεται από την ομάδα των «Ευρωπαϊών Οικονομολόγων για μια Εναλλακτική Οικο-

νομική Πολιτική στην Ευρώπη» και υποστηρίζεται από 200 διακεκριμένους Ευρωπαίους οικονομολόγους. Τα κείμενα μπορεί κανείς να τα παραγγείλει μέσω e-mail από τα γραφεία του transform! europe στη Βιέννη: office@transform-network.net όπως και από τα μέλη του δικτύου στη Γερμανία, Γαλλία και Ελλάδα.

Για παραγγελίες στα αγγλικά, γερμανικά, γαλλικά ή ελληνικά μπορείτε να επικοινωνήσετε με το: of-

[fice@transform-network.net](mailto:office@transform-network.net) ή με τα μέλη του δικτύου μας.

Espaces Marx (Γαλλία)
Espaces_Marx@internatif.org
Ινστιτούτο Νίκος Πουλαντζάς (Ελλάδα)
info@poulantzas.gr
Sozialismus (Γερμανία)
reduction@sozialismus.de

«Συστημικός Κίνδυνος; Οι Συνέπειες της Οικονομικής Κρίσης στην Ιδιωτική Ασφάλιση», η μελέτη του Ρίχαρντ Ντέτγκε είναι διαθέσιμη στα αγγλικά

Η μελέτη σχετικά με τους κινδύνους που απορρέουν από τα ιδιωτικά ασφαλιστικά συστήματα, που εκπονήθηκε από τον Ρίχαρντ Ντέτγκε για λογαριασμό του transform! europe, είναι διαθέσιμη στα αγγλικά σε έντυπη μορφή και μπορείτε να την

παραγγείλετε στέλνοντας μήνυμα στην ηλεκτρονική διεύθυνση: «mailto:office@transform-network.net».

Το κείμενο υπάρχει σε ηλεκτρονική μορφή στην ιστοσελίδα: «http://www.transformnetwork.net/uploads/

media/Detje_FinancialCrisis.pdf»

Η μελέτη του Ρίχαρντ Ντέτγκε θα περιέχεται στην επόμενη ελληνική έκδοση του περιοδικού transform!.

Σεμινάριο στη Μαγιόρκα για τις «Στρατηγικές προοπτικές της Αριστεράς στην Ευρώπη» (1) Διαθέσιμες εισηγήσεις

Στις 12 και 13 Μαΐου του 2010 το transform! europe διοργάνωσε στη Μαγιόρκα σεμινάριο με τίτλο «Γιατί η κρίση φαίνεται να ευνοεί περισσότερο τη Δεξιά παρά την Αριστερά στην Ευρώπη».

Η πρόσφατη οικονομική κρίση ανέδειξε, μεταξύ άλλων, την σοβαρότατη κρίση της ευρωπαϊκής σοσιαλδημοκρατίας καθώς και την αδυναμία της «δικής μας» Αριστεράς (με κάποιες ενδιαφέρουσες εξαιρέσεις) να αυξήσει την κοινωνική επιρροή της. Αυτό μπορεί να το δει κανείς όχι μόνο από το γεγονός ότι η ατζέντα

για την αντιμετώπιση της κρίσης τίθεται από τις συντηρητικές δυνάμεις στην Ευρώπη, αλλά λαμβάνοντας υπόψη και τα αποτελέσματα στις πρόσφατες ευρωεκλογές. Έτσι, εγείρεται επειγόντως το ζήτημα του πώς η Αριστερά στην Ευρώπη μπορεί να αναπτύξει την ικανότητα να μετατραπεί σε αποτελεσματική δύναμη αντίθετη στην κυρίαρχη ηγεμονία. Η συζήτηση που ξεκίνησε με μια γενική εκτίμηση της πολιτικής γεωγραφίας, συνεχίστηκε με την εστίαση σε ειδικά θέματα και την εξέταση μελετών περιπτώσεων που αφορούν διά-

φορες χώρες, όπως η Τσεχία, η Δανία, η Φινλανδία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιταλία, η Νορβηγία, η Ισπανία και η Σουηδία.

Βίντεο, άρθρα, και παρουσιάσεις powerpoint βρίσκονται στην ιστοσελίδα <http://www.transformnetwork.net/en/home/projects/display-projects/article//Strategic-perspective-sof-the-European-Left-1-Why-the-Crisis-Seems-to-Favour-Rather-the-Right.html>

«Στρατηγικές προοπτικές της Αριστεράς στην Ευρώπη» (2) «Περιεχόμενο, υποκείμενα και πεδία του μετασχηματισμού», Φλωρεντία

Στις 29 και 30 Μαΐου του 2010, το transform! europe και το transform! Italia διοργάνωσαν στη Φλωρεντία διεθνές εργαστήριο στα πλαίσια του προγράμματος «Στρατηγικές προο-

πτικές της Αριστεράς στην Ευρώπη». Παρεμβάσεις από το εργαστήριο, σε μορφή κειμένων και βίντεο είναι διαθέσιμες στην ιστοσελίδα: «http://www.transformnetwork.net/e-

n/home/displayhome/article//Strategic-Perspectives-ofthe-European-» Radical-Left-2-Meaning— Subjects-and-Spaces-of-Transf.html

Γραφτείτε συνδρομητές στο ενημερωτικό δελτίο του transform!

Το ενημερωτικό δελτίο του transform! εκδίδεται κάθε μήνα και αποτελεί δωρεάν ηλεκτρονική υπηρεσία του δικτύου μας, που παραδίδεται απευθείας στο ηλεκτρονικό σας ταχυδρομείο.

Για να εγγραφείτε, στείλτε ηλεκτρονικό μήνυμα (e-mail) στο:

«info@poulantzas.gr» ή/και στο «office@transform-network.net»

Μπορείτε να ακυρώσετε την εγγραφή σας με μηνύματα στις ίδιες ηλεκτρονικές διευθύνσεις.